261354

08 SEP 2020

ДО
АПЕЛАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ
Пощенски адрес: 4000 гр. Пловдив, бул. "Шести септември" № 167

ЧРЕЗ
ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ
адрес: 4000 гр. Пловдив, бул. "Шести септември" № 167
и електронен адрес: **osplovdiv@gmail.com**
По търг. дело № 676/ от описа за 2011 година

ЧАСТНА ЖАЛБА
От „Красикапласт" АД ЕИК 115032550, в несъстоятелност,
чрез изпълнителен член на Съвета на директорите - Красимир Юриев Кацаров
4230 Гр. Асеновград Ул. „Заводска " 1 и електронен адрес: **krasikazarov@gmail.com**

СРЕЩУ
Определение № 275 от 06.02.2019 год.

ПРАВНО ОСНОВАНИЕ
Чл. 613а, ал. 3, от ТЗ

УВАЖАЕМИ АПЕЛАТИВНИ СЪДИИ,

С Определение № 275 от 06.02.2019 год. Съдът по несъстоятелността на „Красикапласт" АД: „**РАЗРЕШАВА** на Красимир Петров Иванов – синдик на „Красикапласт" АД, в несъстоятелност, да се разпореди от особената сметка на длъжника със **сумата 600 лв.**, представляваща текущо възнаграждение за синдика за м. януари 2019г.".

Ние считаме, че с оглед разпоредбата на чл. 639, от ТЗ, и чл. 661, ал.3, от ТЗ, така постановеното определение, по чл. 658, ал.1, т.9 от ТЗ, има характер на определение, по чл.729, от ТЗ, защото е било необходимо да се изготви сметка за разпределение, по чл. 721 от ТЗ, при изплащане на разноски по несъстоятелността, по чл. 722, ал.1, т.3, от ТЗ, включително и възнаграждението на синдика, по чл.723, т.2, от ТЗ, което е в размер от 600 лева, и е с изтекъл към 06.02.2019 год. ежемесечен падеж за плащане, същият от 01.01.2019 год. до 31.01.2019 год.

Което Определение № 275 от 06.02.2019 год., имащо характер на определение, по чл.729, от ТЗ, подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Пловдив, по реда на чл. 613а, ал. 3, от ТЗ, като неправилно.

Това е така, предвид следното:

По силата на чл. 639, от ТЗ, кредиторите, чиито вземания са възникнали след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, получават плащане на падежа, а когато не са получили плащане на падежа, те се удовлетворяват по реда на чл. 722, ал. 1, от ТЗ. Като в съответствие с чл. 661, ал.3, от ТЗ, текущото възнаграждение се изплаща ежемесечно, т.е. на датите от текущия месец.

Но, в съдържанието на Определение № 275 от 06.02.2019 год., по смисъла на чл.254, ал.2, т.4, от ГПК, във връзка с чл. 621 от ТЗ, изцяло и напълно липсва постановено плащане на текущо възнаграждение по ежемесечен падеж на датите от „м. януари 2019г.", в съгласие с чл. 661, ал.3, от ТЗ, в полза на кредитора - синдик на „Красикапласт" АД, съгласно първата хипотеза на чл. 639, от ТЗ. Нещо повече, изрично постановено е плащане за текущо възнаграждение на синдика за „м. януари 2019г.", в несъответствие с чл. 661, ал.3, от ТЗ, по изтекъл към 06.02.2019 год., ежемесечен падеж за плащане, същият от 01.01.2019 год. до 31.01.2019 год. И в съдържанието на Определение № 275 от 06.02.2019 год., по смисъла на чл. 254, ал.1, от ГПК, във връзка с чл. 621 от ТЗ, изцяло и напълно липсват мотиви за плащане на текущо възнаграждение по ежемесечен падеж на датите от „м. януари 2019г.", в съгласие с чл. 661, ал.3, от ТЗ, в полза на кредитора - синдик на „Красикапласт" АД, съгласно първата хипотеза на чл. 639, от ТЗ. Нещо повече, изрично мотивирано е плащане за текущо възнаграждение на синдика за „м. януари 2019г.", в несъответствие с чл. 661, ал.3, от ТЗ, по изтекъл към 06.02.2019 год. ежемесечен падеж за плащане, същият от 01.01.2019 год. до 31.01.2019 год. Което означава, че този кредитор не е получил плащане на падеж, считано от 01.01.2019 год. до 31.01.2019 год. и следва да се удовлетворява по реда на чл. 722, ал. 1, от ТЗ, по силата на втората хипотеза на чл. 639, от ТЗ.

Съгласно разпоредбата на чл.721, ал.1, във връзка с ал.2 от ТЗ синдикът изготвя сметка за частично разпределение на наличните суми между кредиторите с вземания по чл.722, ал.1 от ТЗ, съобразно реда, привилегиите и обезпеченията, като нормата на чл. 722, ал.1, т.3, от ТЗ, във връзка с чл.723, т.2, от ТЗ, предвижда, че разноските по несъстоятелността, включително и възнаграждението на синдика, попадат и се изплащат в предвидения в цитираната разпоредба ред за изплащане на вземанията при разпределение на имуществото. От друга страна в общия случай, текущото възнаграждение на синдика /извън хипотезата на чл.629а, ал.1, т.1 от ТЗ/, платимо ежемесечно с оглед разпоредбата на чл. 661, ал.3, от ТЗ, представлява вземане, възникнало след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, което с оглед разпоредбата на чл. 639, от ТЗ, следва да получи плащане на падежа, след разрешение на Съда по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ, и без изготвяне на сметка за разпределение, а когато плащане на падежа не е осъществено, удовлетворяването следва да се извърши по реда на чл. 722, ал.1 от ТЗ. В този смисъл при неизплатено ежемесечно възнаграждение на синдика за определен период от време, поради липса на средства за покриване на тези разноски и при постъпване на такива средства /например при осребряване на имущество от масата на несъстоятелността/, следва да се изготви сметка за разпределение, в която да се предвиди изплащане на вземания /включително и тези представляващи разноски по несъстоятелността ведно с ежемесечното възнаграждение на синдика/, съобразно реда, предвиден в разпоредбата на чл.722, от ТЗ. Сметка за разпределение следва да се изготви и в хипотезата, когато независимо от тяхното естество, разноските по несъстоятелността /в частност ежемесечното възнаграждение на синдика/, ще се покриват от налични парични средства, получени от реализацията на обезпеченията на кредитори с вземания по т.1 на чл.722 от ТЗ /т.9 от ТР №1/2017 г. на ОСТК на ВКС/, както и в случаите, когато няма вземания по чл.722, ал.1, т.1 и т.2 от ТЗ, но наличните парични сред-

ства са недостатъчни, за да се удовлетворят изцяло падежираните вземания по чл.722, т.3 от ТЗ.

С оглед разпоредбата на чл.613а, ал.3 от ТЗ, определението на Съда по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ не подлежи на обжалване - същото не е преграждащо и законът не е предвидил обжалваемостта му. Когато обаче е била налице някоя от очертаните хипотези, при които е било необходимо да се изготви сметка за разпределение при изплащане на разноски по несъстоятелността, следва да се приеме, че определението на съда по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ има характер на определение по чл.729, от ТЗ, респективно при наведени в този смисъл доводи в частната жалба, определението ще подлежи на обжалване пред съответния апелативен съд.

В тази връзка са Определение № 321 от 17.08.2020 год. по ч.т.д.№1225 по описа за 2020 г., и Определение № 322 от 17.08.2020 год. по ч.т.д.№ 1224 по описа за 2020 г. на ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД на Република България, ТК, II отделение.

УВАЖАЕМИ АПЕЛАТИВНИ СЪДИИ,

Молим Апелативен съд – Пловдив да отмени Определение № 275 от 06.02.2019 год., както и да постанови всички произтичащи от това правни последици.

С уважение : KRASIMIR YURIEV KATSAROV

Digitally signed by KRASIMIR YURIEV KATSAROV
Date: 2020.09.08 07:35:38 +03'00'

Приложение:

Определение № 321 от 17.08.2020 год. по ч.т.д.№ 1225 по описа за 2020 г., и Определение № 322 от 17.08.2020 год. по ч.т.д.№ 1224 по описа за 2020 г. на ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД на Република България, ТК, II отделение

Върховен касационен съд

Съдебен акт

Вярно с оригинала: KRASIMIR YURIEV KATSAROV Digitally signed by KRASIMIR YURIEV KATSAROV Date: 2020.08.19 12:15:00 +03'00'

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 321
гр. София, 17.08.2020 г.

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД на Република България, ТК, II отделение , в закрито заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАНЯ АЛЕКСИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: НИКОЛАЙ МАРКОВ
ГАЛИНА ИВАНОВА

като разгледа докладваното от съдия Марков ч.т.д.№1225 по описа за 2020 г., за да се произнесе, взе предвид следното:
Производството е по реда на чл.274, ал.2, изр.1 от ГПК.
Образувано е по частна жалба на „Красикапласт" АД /н/ срещу определение № 159 от 08.06.2020 г. по т.д. № 225/2020 г. на АС Пловдив. С обжалваното определение е оставена без разглеждане частна жалба на дружеството срещу определение №915 от 04.05.2020 г. по т.д.№676/2011 г. на ОС Пловдив, с което е разрешено на синдика на „Красикапласт" АД /н/ да се разпореди от особената сметка на дружеството със сумата от 600 лв., текущо възнаграждение за синдика за м.03.2020 г. и със сумата от 100 лв., депозит за ССЕ по т.д.№652/2019 г. на ОС Пловдив.
В жалбата се излагат съображения за неправилност на определението, като иска отмяната му и връщане на делото за произнасяне по същество от въззивния съд, чрез отмяна на първоинстанционното определение и връщане на делото на съда по несъстоятелността за изготвяне на сметка за разпределение и по отношение на разноските по несъстоятелността.
Върховен касационен съд, Търговска колегия, състав на Второ отделение, след като прецени наведените доводи и данните по делото, намира следното:
Частната жалба е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл.275, ал.1 от ГПК, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима.
За да постанови обжалваното определение въззивният съд е приел, че определението по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ не прегражда развитието на делото, нито е случай, чието обжалване е изрично предвидено в закона, поради което не подлежи на самостоятелно обжалване.
Определението е правилно следва да бъде потвърдено.
Съгласно разпоредбата на чл.721, ал.1, вр. ал.2 от ТЗ синдикът изготвя частична сметка за разпределение на наличните суми между кредиторите с вземания по чл.722, ал.1 от ТЗ, съобразно реда, привилегиите и обезпеченията, като нормата на чл.722, т.3, вр. чл.723, т.2 и т.4 от ТЗ

предвижда, че разноските по несъстоятелността, включително и възнаграждението на синдика, и разходите за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата, попадат и се изплащат в предвидения в цитираната разпоредба ред за изплащане на вземанията при разпределение на имуществото. От друга страна в общия случай, текущото възнаграждение на синдика /извън хипотезата на чл.629а, ал.1, т.1 от ТЗ/, платимо ежемесечно с оглед разпоредбата на чл.661, ал.3 и разходите за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата, представляват вземания, възникнали след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, които с оглед разпоредбата на чл.639 от ТЗ следва да получат плащане на падежа, след разрешение на съда по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ и без изготвяне на сметка за разпределение, а когато плащане на падежа не е осъществено, удовлетворяването следва да се извърши по реда на чл.722, ал.1 от ТЗ. В този смисъл при неизплатено ежемесечно възнаграждение на синдика за определен период от време и неизплатени разноски във връзка с масата на несъстоятелността, поради липса на средства за покриване на тези разноски и при постъпване на такива средства /напр. при осребряване на имущество от масата на несъстоятелността/, следва да се изготви сметка за разпределение, в която да се предвиди изплащане на вземания /вкл. и тези представляващи разноски по несъстоятелността/ съобразно реда, предвиден в разпоредбата на чл.722 от ТЗ. Сметка за разпределение следва да се изготви и в хипотезата, когато независимо от тяхното естество, разноските по несъстоятелността /в частност ежемесечното възнаграждение на синдика/, ще се покриват от налични парични средства, получени от реализацията на обезпеченията на кредитори с вземания по т.1 на чл.722 от ТЗ /т.9 от ТР № 1/2017 г. на ОСТК на ВКС/, както и в случаите, когато няма вземания по чл.722, ал.1, т.1 и т.2 от ТЗ, но наличните парични средства са недостатъчни, за да се удовлетворят изцяло падежираните вземания по чл.722, т.3 от ТЗ.

С оглед разпоредбата на чл.613а, ал.3 от ТЗ определението на съда по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ не подлежи на обжалване - същото не е преграждащо и законът не е предвидил обжалваемостта му. Когато обаче е била налице някоя от очертаните хипотези, при които е било необходимо да се изготви сметка за разпределение при изплащане на разноски по несъстоятелността, следва да се приеме, че определението на съда по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ има характер на определение по чл.729 от ТЗ, респективно при наведени в този смисъл доводи в частната жалба, определението ще подлежи на обжалване пред съответния апелативен съд.

Предвид изложеното и тъй като в процесния случай в частната жалба, с която е бил сезиран въззивният съд, не са наведени доводи за наличие на някоя от хипотезите, при които е било необходимо да се изготви сметка за разпределение при изплащане на разноски по несъстоятелността, частната жалба срещу първоинстанционното определение по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ е била недопустима, до какъвто извод е достигнал и въззивният съд с обжалваното определение.

Мотивиран от горното Върховен касационен съд, Търговска колегия, състав на Второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №159 от 08.06.2020 г. по т.д.№225/2020 г. на АС Пловдив.

Определението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.

© 2019 Върховен касационен съд на Република България
Стари търсачки: дела, деловодни данни, азбучник, ключови фрази

Върховен касационен съд

Съдебен акт

Вярно с оригинала : KRASIMIR YURIEV KATSAROV Digitally signed by KRASIMIR YURIEV KATSAROV Date: 2020.08.19 13:54:50 +03'00'

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 322
гр. София, 17.08.2020 г.

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД на Република България, ТК, II отделение , в закрито заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАНЯ АЛЕКСИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: НИКОЛАЙ МАРКОВ
ГАЛИНА ИВАНОВА

като разгледа докладваното от съдия Марков ч.т.д.№1224 по описа за 2020 г., за да се произнесе, взе предвид следното:
Производството е по реда на чл.274, ал.2, изр.1 от ГПК.
Образувано е по частна жалба на „Красикапласт" АД /н/ срещу определение № 158 от 08.06.2020 г. по т.д. № 223/2020 г. на АС Пловдив. С обжалваното определение е оставена без разглеждане частна жалба на дружеството срещу определение №628 от 11.03.2020 г. по т.д.№676/2011 г. на ОС Пловдив, с което е разрешено на синдика на „Красикапласт" АД /н/ да се разпореди от особената сметка на дружеството със сумата от 600 лв., текущо възнаграждение за синдика за м.02.2020 г. и със сумата от 250 лв., депозит за ССЕ по т.д.№652/2019 г. на ОС Пловдив.
В жалбата се излагат съображения за неправилност на определението, като иска отмяната му и връщане на делото за произнасяне по същество от въззивния съд, чрез отмяна на първоинстанционното определение и връщане на делото на съда по несъстоятелността за изготвяне на сметка за разпределение и по отношение на разноските по несъстоятелността.
Върховен касационен съд, Търговска колегия, състав на Второ отделение, след като прецени наведените доводи и данните по делото, намира следното:
Частната жалба е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл.275, ал.1 от ГПК, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима.
За да постанови обжалваното определение въззивният съд е приел, че определението по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ не прегражда развитието на делото, нито е случай, чието обжалване е изрично предвидено в закона, поради което не подлежи на самостоятелно обжалване.
Определението е правилно следва да бъде потвърдено.
Съгласно разпоредбата на чл.721, ал.1, вр. ал.2 от ТЗ синдикът изготвя частична сметка за разпределение на наличните суми между кредиторите с вземания по чл.722, ал.1 от ТЗ, съобразно реда, привилегиите и обезпеченията, като нормата на чл.722, т.3, вр. чл.723, т.2 и т.4 от ТЗ

предвижда, че разноските по несъстоятелността, включително и възнаграждението на синдика, и разходите за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата, попадат и се изплащат в предвидения в цитираната разпоредба ред за изплащане на вземанията при разпределение на имуществото. От друга страна в общия случай, текущото възнаграждение на синдика /извън хипотезата на чл.629а, ал.1, т.1 от ТЗ/, платимо ежемесечно с оглед разпоредбата на чл.661, ал.3 и разходите за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата, представляват вземания, възникнали след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, които с оглед разпоредбата на чл.639 от ТЗ следва да получат плащане на падежа, след разрешение на съда по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ и без изготвяне на сметка за разпределение, а когато плащане на падежа не е осъществено, удовлетворяването следва да се извърши по реда на чл.722, ал.1 от ТЗ. В този смисъл при неизплатено ежемесечно възнаграждение на синдика за определен период от време и неизплатени разноски във връзка с масата на несъстоятелността, поради липса на средства за покриване на тези разноски и при постъпване на такива средства /напр. при осребряване на имущество от масата на несъстоятелността/, следва да се изготви сметка за разпределение, в която да се предвиди изплащане на вземания /вкл. и тези представляващи разноски по несъстоятелността/ съобразно реда, предвиден в разпоредбата на чл.722 от ТЗ. Сметка за разпределение следва да се изготви и в хипотезата, когато независимо от тяхното естество, разноските по несъстоятелността /в частност ежемесечното възнаграждение на синдика/, ще се покриват от налични парични средства, получени от реализацията на обезпеченията на кредитори с вземания по т.1 на чл.722 от ТЗ /т.9 от ТР № 1/2017 г. на ОСТК на ВКС/, както и в случаите, когато няма вземания по чл.722, ал.1, т.1 и т.2 от ТЗ, но наличните парични средства са недостатъчни, за да се удовлетворят изцяло падежираните вземания по чл.722, т.3 от ТЗ.

С оглед разпоредбата на чл.613а, ал.3 от ТЗ определението на съда по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ не подлежи на обжалване - същото не е преграждащо и законът не е предвидил обжалваемостта му. Когато обаче е била налице някоя от очертаните хипотези, при които е било необходимо да се изготви сметка за разпределение при изплащане на разноски по несъстоятелността, следва да се приеме, че определението на съда по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ има характер на определение по чл.729 от ТЗ, респективно при наведени в този смисъл доводи в частната жалба, определението ще подлежи на обжалване пред съответния апелативен съд.

Предвид изложеното и тъй като в процесния случай в частната жалба, с която е бил сезиран въззивният съд, не са наведени доводи за наличие на някоя от хипотезите, при които е било необходимо да се изготви сметка за разпределение при изплащане на разноски по несъстоятелността, частната жалба срещу първоинстанционното определение по чл.658, ал.1, т.9 от ТЗ е била недопустима, до какъвто извод е достигнал и въззивният съд с обжалваното определение.

Мотивиран от горното Върховен касационен съд, Търговска колегия, състав на Второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №158 от 08.06.2020 г. по т.д.№223/2020 г. на АС Пловдив.

Определението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.

© 2019 Върховен касационен съд на Република България
Стари търсачки: дела, деловодни данни, азбучник, ключови фрази

Окръжен съд - Пловдив

From: Красимир Кацаров <krasikazarov@gmail.com>
Sent: 08 септември 2020 07:50
To: osplovdiv@gmail.com
Subject: Търговско дело № 676 от 2011 год.
Attachments: ЧАСТНА ЖАЛБА - 275.pdf; ВКС - 321.pdf; ВКС - 322.pdf

Уважаеми дами и господа,

С оглед на извънредната епидемична обстановка, особеното работно време и особения достъп, приложено изпращаме по електронна поща частната жалба на „Красикапласт" АД, в несъстоятелност, в съгласие с чл. 613а, ал.3, от ТЗ, **срещу Определение № 275 от 06.02.2019 год.,** надлежно подписана с квалифициран електронен подпис на законния представител Красимир Юриев Кацаров, ведно с приложени към частната жалба две определения на ВКС, надлежно заверени „вярно с оригинала" със същия квалифициран електронен подпис.

Молим, на основание чл. 34, ал.3, от Правилника за администрацията в съдилищата, да получим по електронната поща, на настоящия електронен адрес, сканирано копие на първата страница на частната жалба с отбелязан регистрационният номер, датата на постъпване, час и положен подпис на съдебния служител.

Бъдете здрави:
Красимир Кацаров